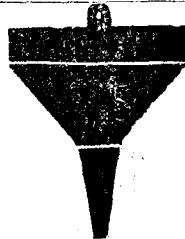

L'EMBUT

SETMANARI SATÍRICH ILUSTRAT.

Sortirà puntualment cada diumenge.

DACCIÓ Y ADMIMISTRACIÓ: Carrer de Ingeniers, núm. 6, imprenta. — Los originales no s'retornan.

DESUSCRIPCIÓ: 3 rals trimestre, pagats per endavant. S'admeten anuncis ab rebaixa pe 'ls suscriptors

5 CÉNTIMS LO NÚMERO

LO CANAL

el 20 de Jener de 1878 que, per l' arribada locomotora á la nostre estació, vam sentir sig impossible de descriurer.

Veras, se creya felisa ab lo ferro-carril, sempre un pero! l' bullici de nostres, l' tráfech dels cotxes, galeras y carros meias desaparegueren com per encant. passaba per fora de la ciutat ab lo tren y llant feya nit com abans.

vers se feren silenciosos, deserts y fins una hi creixerent herbas.

ya fer pensar als bons fills d' aquesta com remey, concebiren construir un pera regar la encantadora plana del Alt urda.

aquest modo—diguéron,—aumentará la ció; tindrén fàbricas; molins de farina que en las nostres donas; l' electricitat per los y de l' caudal d' ayguas, ne pendré un ploma pera regar los arbres dels passeigs moriren de sed en l' istiu.

egan passos, trevalis y projectes; se reuniren MIL DUROS; se feren los planos y s' acabaron estudis consumintse aquella cantitat quedar ni un céntim en cap; de modo que empie rodó.

día 'ls homes de l' canal se trovaban reunits a casa del President, molt bon subjecte, moreno y com acostuma á anar sempre par a peu, proposá sortir á dar un torn a la carretera de Rosas, lo que fou acceptat.

un magnífich dia y era á la caiguda de l' atmosfera estava tant calmada, que del Canal sentats al marge de la carretera sentí un remor sort que 's acostaba cada mes.

remor de la mar qu' arrivaba fins allí, de notas que comprenqueren á poch de

Las blavas onas mentres saltaban tranquilas y enviaban sos murmurrs al Ampurdá, cantaban la següent cansó:

Oh Figueras! la galana que séus al peu de l' Castell, no cregas que 'l somni bell de regar la teva plana, arribi á ser realitat; regar, seria un tresor; y per aixó, n' es precis que 'l Canal tot se cubris d' hermosas dobletas d' or.

Y una y altre vegada se sentia la cansó repetida per l' eco, y que deixá encantats á 'ls homes de l' canal que no entenían lo que allò volia dir ni d' ahont sortia, per mes qu' esperpellaban 'ls ulls y buscaban per l' espay á las fadas de la mar autoras de la cansó que 'ls hi feu caurer á 'ls peus las alas de l' cor.

Cap-baixos entraren á Figueras ja de nit, y 's reuniren per obrir las cartas arribadas d' alguns propietaris invitats á la obra del Canal.

Gran fou lo pánich qu' experimentaren al llegir totes las d' aquell dia, que venian oferint 'ls terrenos ab molta generositat als preus mòdichs de 100, 150 y 200 duros la vessana teniendo en cuenta el precio á que se elevarian con el riego.

Las esperansas moriren del tot ab tals atrossitats per contestas, y al poch temps, s' acordá vendrer los planos, estudis y memorias fets pe l' canal.

Arribá la subasta y per cap preu s' ho quedaren casi tot uns inginyers inglesos.

En aquell acte exclamá un figuerench compadintse:

—Hojas del árbol caídas
juguete del viento son
y 'ls treballs fets pe l' canal
se vénen á pés de plom!

—No tots, respondí jo. Y treyentme la barretina vaig esqueixar lo forro, fent sortir de dintre

L' EMBUT

d' ell l' últim exemplar de la Memoria del Canal escrita pe 'l malaguanyat Frederich Burgas.

Tots los altres exemplars se veyan allá, á terra, venuts als inglesos.

Desde llavoras que 'ls arbres del Ampurdá quant se remohuen impulsats per lo suau frech del ventijol, entonan la cansó de 'l Figuerench:

*Hojas del arbol caidas
juguete del viento son
iy 'ls treballs fets pe 'l canal
se van vèndre á pés de plom!*

En aquest moment me desperto, trobantme á 'l llit. Sonniaba 'l Canal.

STRAUSET.

GOMME

De criadaz y modiztaz
zoch lo verdader terror
perqué en l' art de fer conquitztaz
zó 'l més bo de lo millor.

FESTAS PASSADAS

La fira de la Santa Creu, qu' es de totas las que se celebran durant l' any la que mes renom dona á Figueras y la que fa que gran número de forasters visitin á nostra estimada ciutat, aquest any ha sigut concorreguda y animada de tal manera, que be pot dirse que de vuyt ó nou anys á aquesta part no s' havia vist tal, de lo que deuenen estarne del tot satisfets los amos de fondas, cafés, restaurants, botillerías y demés establiments públichs.

Los cassinos *Menestral* y *Erato* se vegecen estraordinariament concorreguts en los balls de fira del dia 3 per la tarde, y lo concert-ball que la segona de las esmentadas societats doná en la nit del dia 4, al que tinguérem lo gust d' assistir galantment invitats per la Junta Directiva, resultá brillantíssim y animat en extrém,

puig en lo Saló era impossible donar un pas per la falta material de puesto.

En dit concert tinguérem lo gust de sentir el estreno de la pessa coral á sis veus *La Brana* del immortal músich-poeta D. Joseph A. Clavé que fou acertadament interpretada pel Coro de *La Erato* y magistralment dirigida per son Director lo jove compositor D. Joseph Codina Tarrés.

La falta d' espay no 'ns permet fer una reseña completa de la festa d' aquesta tan popular y antigua Societat, y sols nos resta dir que so tirem de la vetllada agradablement impresionant debent fer notar ab gust lo cada dia mes florent estat de la matexa, per lo que felicitém á la Junta que ab tant acert com bona voluntat regessen.

Lo dia 4 per la tarde hi hagué concert vocal instrumental en lo Teatre, que si mal no recordén fou subvencionat per l' Ajuntament ab 100 pessetas, lo resultat de quin, pagats los gastos necessaris, deu destinarse, si no estém mal informats, á socorrer als pobres que ho necessiten.

Aplaudím als iniciadors, organisadors, y quant prengueren part en dit concert per lloable fí qu' enclou la celebració d' un acte tan humanitari.

Las festas de carrer foren *magnificentes*, com la Hisenda espanyola.

Los gegants, que com lo nas d' un meu amic anavan accompanyats de sa inseparable *berrugada*, recorregueren algúns dels carrers de nostra Ciutat, ab alegría general per part de la brivallada accompanyament d' empentas, trepitjades y alguna que altre cayguda.

Jochs de cucanya, sardanes (mitj molles i axutas) colocació d' una primera pedra (sic), no recordém si alguna altre novetat foren l' entreteniment de qui no tenia altre cosa en qüestió d' entretenirse.

En la nit del dia 6, per no haberho permès temps lo dia 5, lo pirotéchnich Sr. Bou va disparellar l' acostumat castell de focs artificials, 'l coro de *La Erato* oficial de catxetero cantà en la Rambla de nostra Ciutat los rigodóns bellics á coro y orquesta «Los nèts dels Almogavers» y la preciosa polka de concert «La Magnista,» abdúias de D. Joseph A. Clavé, que foren molt aplaudides per lo numerosós públic, terminat ó aquest modo *las festas de la fira*, y complantnos ab la idea de que un altre any tal volta se fassa *algo* mes ben fet que lo d' aquest, quan s' introduxesca alguna novetat digna de captar la atenció, á fí de que tant los forasters que honran ab sa visita com los que som d' aquesta terra no pugan dir que 'ls organisadors de les festas son rutinaris.

UN CIGARRO DE DÉU CÉNTIMS.

En un estanch vaig entrar
y vaig dir á la estanquera:
—Un cigarro de primera.....
dels de déu.—Prou, pot triar.
Me va tráurer lo caxó,
hi vaig donar un *cop d' ull*,
y aquest vull, aquest no vull,
me 'n vaig emportá 'l milló.
Pago al *canto*; encench un misto,
y aquell..... *manat d' encenalls*
después de molts esparpalls
no *tirava* ni per Cristo.

Se 'm va axamplar com un fardo;
semblava, á primera vista,
que á dins algú anarquista
hi hagués posat un petardo.

Tan terrible idea en mí
va comensá á pender cós,
y no vaig tindrer repòs
fins qu' en dos lo vaig parti.

Pero com la operació
era seria, mol formal
vaig eridá á un municipal
com á testimoni bó.

—Crech qu' hi ha perill de la vida—
li vaig dir.—Axó no es *nada*,
desfeso de una vegada
y lo veurém *enseguida*.

Ho faig, pro ab las *precaucions*
totas que 'l cas requería,
y á dins, *¡saben que hi havia?*
Res.... jun parell de..... *cordóns!*

FREDERICH GIRONELLA.

EPIGRAMA.

En la imprenta del EMBUT,
un caixista deya al altre

—Qu' ets tartamut, Andreuhet?

—Tú dirás.

—No? Donchs m' estranya,
per que veig qu' are mateix
vas fent *embuts* mentres parlas....

Mayet.

CANTARS

*Llamaron á un mismo tiempo
á tu puerta y á la mia;
á la meva 'l sabater
y á la teva la modista.*

Mil països he seguit;
mil pobles he corregut
y per tot he vist escrit
aquest mot: «Ingratitud.»

Al volguer guiar á un cego
'm pegá una garrotada.....
n' hi han tantas al mon de bestias
qu' á cossas los favors pagan.

*Hay hombre de tal pereza
que el tener piernas le enfada....
aixó ray! se cura prompte:
en un moment son talladas.*

Amadeo.

Dessota de ta finestra
vinguí una nit á cantar
y encare sento l' olor
d' alló, sabs, que 'm vas tirar.

Dels riugets, los poetas, ¡tontos!
soLEN dirne serps de plata
y tenintla tan á ma
y abundant, moren de gana

Estich ja tan apurat
per la falta de diner,
que demà m' empenyo 'ls *trastos*
(ma sogra será 'l primer.)

Jo.

Víctima de la malaltia que feya temps l' aqueixa,
mori en la matinada de 'l dia 4 del present,
D. Josepha Lloveras de Pi, esposa y cuñada respectivament de nostres bons amics
D. Matías y D. Joaquim.

Rebin ells y tota la familia 'l mes sentit pésam
d' aquesta Redacció.

XAFARDERÍAS

Segons tenim entés, se tracta de construir una casilla que serà habitada per un guarda, á la entrada del Cementiri per evitar puga ser profanat aquell sagrat lloch.

Hem de creure que es per aquest motiu, ja que aquí no hem sentit dir mai que 'ls morts hagin probat d' aixecarse..... ni per votar.

En lo certamen de 'ls Jochs Florals darrera-
ment celebrats á Barcelona ha obtingut la Flor
Natural lo jove poeta de La Bisbal D. Ramon
Masrifern, á qui felicitem coralment.

L' EMBUT

Doném las mes expressivas gracies á tots nos
tres companys en la premsa que s' han fet eco
de nostre aparició.

Han visitat nostre redacció los periódichs se
güents:

La Sardana, de Palafrugell; *La Cuina*, de Vi
lanova y Geltrú y *El Bajo Ampurdán*, de San
Feliu de Guíxols.

Les hi doném las gracies per la seva atenció
y ab gust establím lo cambi.

*** SOLUCIÓNS ***

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NUMERO,

Xarada.—A-VI-ÑO-NET.

Anagrama.—AVI-VÍA.

Logogrifo.—GERONA.

Geroglífich.—PER GRANADINS Á GRANADA.

*** BARRINAMENTS ***

CHARADA.

Ma primera es vegetal;
ma segona n' es vocal,
negació n' es ma tercera
y l' total, lector.... espera;
es instrument musical.

Met.

TRENCA-CLOSCAS

La Calba.

Formar ab aquestas lletras lo nom de dos pei
xos, l' un en castellá y l' altre en catalá.

GEROGLÍFICH.

C	X	C
AMINA	LI	CRI
	Cria	
	TUR	
I		MINA

Joan Tallada.

CORRESPONDENCIA

Majet. Enterats y gracias per tot.—*A. Llimoner y Domingo Bartrina.* Aceptat lo que ns proposa. Lo enviat vā al pel.—*M. Serra Castells.* Estā bē.—*M. Bonapasta.* Irán la poesia y tres cantars.—*Eudalt Sala.* Lo qu' envia es bastant fluix.—*Ricardo Honie,* home, miri que 'ls insults s' acostuman á pagar cars, y si aixó no es un insult á las musas, que venga Dios y lo vea.

Ay noyetas de Figueras
pentineus ben bé 'ls cabells;
y al cap de vall de las trenas,
poseusi una fals dolenta.

Piripiri. Yo á los palacios subt,
á las cabañas bajé
y en ninguna parte hallé
tants disbarats per llegí
com lo qu' envia vosté,

L' EMBUT

ANUNCIS

—Vaja, Ramonet, desengányat,
com lo que t' dich no hi há anís.
—No n' hi ha d' haber pabana!
—No sigas tant iufelis;
que, l' anís de que jo t' parle
es, sens cap dupte, l' milló,
y com á tal, va emportársen
un premi en la Exposició.
Tástal y á rengló seguit
veurás com, sens amohino,
en veu forta exclamarás:
no hi há anís com lo Barcino.

Fàbrica d' Ayguardents Anisats de FAIG Y ROS
20, Lasauca, 20.—FIGUERAS.

Pera menjar ben barato
y estar ben servit de l' tot,
com lo Restaurant de 'n Mero
no 'n trobarás cap en lloch;
allí podrás atiparte
y beurer vi com il faut
nó, pagant lo qu' alló val,
sinó una *pela* tant sols,

RESTAURANT «NUEVO NOÉ»

DE

BALDOMERO ROIG.—15, Palau, 15.

AGENCIA DE TRANSPORTES UNIVERSALES

DE

COMET Y AROLA

Sucesores de JUAN AUTER

Camionistas de la C.ª de ferrocarriles de T. & B. y F.

ACARREOS Á DOMICILIO

Comisiones y consignaciones para todos los
puntos de España y del extrangero.

Sucursal en Barcelona, PABLO AIXELÁ

Caamaño, 16.—FIGUERAS.

Taller de Calzado de M. CODINA

Junquera, 4.—FIGUERAS.

Se sirve á la medida.

L' EMBUT

SETMANARI SATÍRICH ILUSTRAT.

De venta en Barcelona, Kiosco del
Sr. Calaf, Rambla, frente Belén.

FIGUERAS: Imp.—Tarj. SERRA, Ingenieros, 6.